Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Onderwerp: beroep tegen bestemmingsplan De Brinkhorst, gemeente Zuidplas

Op 15 oktober 2014 heeft de raad van de gemeente Zuidplas het bestemmingsplan Brinkhorst te Moordrecht vastgesteld. Met dit besluit kunnen wij niet instemmen. Daarom dienen wij beroep in bij uw afdeling op de hieronder genoemde gronden.

Ons samengevat bezwaar tegen het raadsbesluit
Het bestemmingsplan maakt via een wijzigingsbevoegdheid mogelijk dat er binnen een zone van 50 meter van de sportvelden woningen worden gebouwd. Wij verwachten hierdoor in de toekomst in onze activiteiten te worden belemmerd. De raad heeft onvoldoende onderzocht of woningbouw op korte afstand van onze velden qua milieuhinder (licht, geluid) acceptabel is. Er heeft geen zorgvuldige belangenafweging kunnen plaatsvinden en het besluit is onvoldoende gemotiveerd. Bovendien bevatten de gewijzigde regels (artikel 12.2.2) en toelichting onduidelijke en tegenstrijdige formuleringen die leiden tot rechtsonzekerheid voor de toekomst.
Door ontbreken van noodzakelijke informatie en van een zorgvuldige belangenafweging is geen sprake geweest van een goede ruimtelijke ordening.

Toelichting
In het ontwerpbestemmingsplan is het gebied direct ten noorden van de velden van korfbal- en tennisvereniging bestemd tot 'woongebied'. Tevens ligt er een aanduiding 'milieuzone-sportveld' op deze bestemming. In die milieuzone wordt het bouwen van woningen verboden volgens artikel 12.1.1. Die milieuzone kan volgens artikel 12.2.3 worden verkleind:

1. als door reducerende maatregelen of blijvende gewijzigde verandering in de bedrijfsvoering de hinder zodanig verandert dat de milieuzone niet meer de werkelijke situatie representeert of zal representeren;
2. als door een wettelijke normstelling een andere milieucontour alsnog aanvaardbaar moet worden geacht.

Dit is tegenstrijdig. Er is een richtlijn om een afstand van 50 meter tussen wonen en sportvelden aan te houden. Die wordt vastgelegd in het bestemmingsplan maar zonder nader onderzoek wordt bepaald dat ervan afgeweken kan worden. Tegelijkertijd wordt er in de toelichting een stedenbouwkundig plan opgenomen waarin de woningen met achtertuin grenzen aan de sloot rondom de sportvelden.

Hieronder de drie hoofdargumenten waarom wij ons niet in het raadsbesluit kunnen vinden.

1. ***Het raadsbesluit is onvoldoende gemotiveerd en bevat tegenstrijdigheden***

Noch uit het raadsbesluit, noch uit de toelichting of andere bijlagen blijkt waarom een afwijking van de richtlijn Bedrijven en milieuzonering (50 meter afstand tot sportvelden) in dit geval acceptabel is. Dat laatste is niet aannemelijk gemaakt en het is ook niet onderzocht. Sterker nog, vlak voor de raadsvergadering is een geluid- en lichthinder onderzoek toegezegd maar de resultaten daarvan hebben geen deel uitgemaakt van de overwegingen van het raadsbesluit. Er kan dus niet worden vastgesteld of bij het bouwen van woningen binnen de zone een acceptabel woon- en leefklimaat kan ontstaan.
Dat een dergelijke onderzoeksplicht bestaat en niet zomaar d.m.v. het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid naar de toekomst mag worden geschoven blijkt onder meer uit de uitspraak van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Uitspraak 201300782/1/R6; Amsterdam, 25 september 2013):

> "De Afdeling overweegt dat opname van een wijzigingsbevoegdheid in een bestemmingsplan inhoudt dat het eventuele gebruik daarvan in beginsel in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening moet worden geacht. Derhalve dient reeds bij de vaststelling van de wijzigingsbevoegdheid te worden onderzocht of een invulling van de wijzigingsbevoegdheid mogelijk is,..."

Op grond hiervan kan worden geconcludeerd dat ook in het bestemmingsplan Brinkhorst geen goede ruimtelijke ordening heeft plaatsgevonden binnen de 50 meter zone rondom de sportvelden.

De huidige situatie is juist aanleiding voor goed onderzoek naar geluid- en lichtoverlast

De noodzaak tot onderzoek naar het bouwen binnen de 50 meter zone wordt nog eens versterkt door de praktijk. Vanaf 2002 hebben wij ervaring met overlast die door omwonenden van ons terrein wordt ervaren. Dit ondanks de getroffen maatregelen: een aangelegde groenstrook, gemaakte beheersafspraken, onderhouden van een goede relatie met de buurt door communicatie over evenementen en afhandelen van klachten.

De situatie is nu beheersbaar. De bestaande woningen staan in de huidige situatie al op een afstand van ca. 50 meter van de korfbalvelden af, met daartussen een strook groenvoorziening en een houten scherm.

In het ontwerpbestemmingsplan wordt woningbouw **binnen** die 50 meter van tennis- en korfbalvelden mogelijk gemaakt Kortom, alle reden om nieuwe situaties goed te onderzoeken. In het raadsbesluit is niet duidelijk geworden of er bij gebruik van de wijzigingsbevoegdheid een aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan ontstaan in de 50 meter zone.

Tegenstrijdigheden tussen regels, toelichting en nota van beantwoording

In de regels is in artikel 12.2 een wijzigingsbevoegdheid opgenomen maar waarom hiervoor is gekozen wordt in de toelichting of in het raadsbesluit niet duidelijk. Zo spreekt de toelichting niet over een wijzigingsbevoegdheid maar over 'onderzoek naar lichthinder en de

akoestische situatie (geluidhinder)....voordat een omgevingsvergunning wordt verleend'. Verwezen wordt naar een eis die 'is opgenomen in artikel 12, lid 1 onder punt 2'. Dat artikel is echter in de vastgestelde versie van het bestemmingsplan gewijzigd.
In de nota van beantwoording wordt wisselend gesproken over een afwijkingsbevoegdheid en een wijzigingsbevoegdheid terwijl er toch een belangrijk verschil zit:

- in antwoord op onze zienswijze wordt op pag. 10 gesproken van een *afwijkingsbevoegdheid* waarvan gebruik kan worden gemaakt met het verlenen van een omgevingsvergunning na onderzoek
- pag. 52 van de nota van wijzigingen wordt vermeld: '....is een toelichting gegeven op de *afwijkingsmogelijkheid* voor woningbouw binnen de milieuzone, waarbij is aangegeven dat woningbouw binnen de milieuzone de gebruiksmogelijkheden van de sportvelden niet mag beperken, blijkens een geluid- en lichtonderzoek'
- op pag 52 van de nota van wijzigingen wordt vermeld dat de term 'milieuhygiënische situatie' is vervangen voor het voldoen aan 'wettelijke normen'. Dat de afwijkingsbevoegdheid in een wijzigingsbevoegdheid is veranderd, en waarom, is echter niet vermeld.

Concluderend is de wijzigingsbevoegdheid voor het aanpassen van de zone rondom sportvelden niet onderbouwd in toelichting, nota van beantwoording of in het raadsbesluit. Zo wordt niet duidelijk waarom het bestemmingsplan op dit punt t.o.v. de ontwerpversie gewijzigd wordt vastgesteld. Ook hier dus weer een constatering dat het besluit onvoldoende is gemotiveerd.

2. ***Er bestaat geen enkel inzicht in de financiële uitvoerbaarheid van de met de wijzigingsbevoegdheid mogelijk te maken ontwikkeling***

In onze zienswijze hebben wij betoogd dat de financiële uitvoerbaarheid van het plan onvoldoende is verzekerd omdat zonder nader onderzoek niet kan worden vastgesteld of woningbouw in de milieuzone wel mogelijk is. De raad geeft in de nota van beantwoording aan dat het plan ook zonder de bouw van deze woningen financieel uitvoerbaar is. Dat zegt echter niks over de financiële uitvoerbaarheid van de wijzigingsbevoegdheid zelf. In de mondelinge toelichting op onze zienswijze hebben wij aangegeven dat het bouwen binnen de milieuzone – als dit mogelijk is - gepaard zal moeten gaan met het treffen van kostbare maatregelen tegen geluidsoverlast. We hebben daarbij gewezen op een situatie waarin woningen op een afstand van 30 meter moesten worden voorzien van een geluidsscherm van 3 meter hoog langs de geplande woningen (Uitspraak 200500005/1; tennispark Delft, 13 juli 2005). Zie enkele citaten uit deze uitspraak onderaan dit beroepschrift.
Daaruit valt niet alleen af te leiden dat er kostbare voorzieningen dienen te worden getroffen maar ook dat er gevolgen zullen zijn voor de exploitatie van terras en kantine van de verenigingen. De kosten van deze voorzieningen zijn niet opgenomen in de exploitatie van het bestemmingsplan Brinkhorst (evenals de opbrengsten). De financiële uitvoerbaarheid van dit onderdeel van het bestemmingsplan staat daarom op geen enkele wijze vast. En daarin moet volgens onderstaande uitspraak in ieder geval 'enig inzicht' in bestaan.

> Uitspraak 201211995/1/R4 (Leiden, 4 september 2013)
> "Hoewel niet reeds voordat het bevoegd gezag toepassing heeft gegeven aan de wijzigingsbevoegdheid een volledig inzicht behoeft te bestaan in de financiële uitvoerbaarheid van de met de wijzigingsbevoegdheid mogelijk te maken ontwikkeling, dient daarin ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan wel enig inzicht te bestaan."

3. ***De formulering van de voorwaarden waaraan voldaan moet worden bij gebruik van de wijzigingsbevoegdheid zijn vaag en onbegrensd***

In onze zienswijze gaven wij aan dat het gebruik van de afwijkingsbevoegdheid niet voldoende objectief begrensd was. Naar aanleiding hiervan is de tekst van deze bepaling in de opmaat naar besluitvorming in de raad diverse malen veranderd. Steeds weer met nieuwe formuleringen die voor meerderlei uitleg vatbaar waren. Uiteindelijk is in het vastgestelde bestemmingsplan de bepaling opgenomen dat de milieuzone o.a. mag worden verkleind "als door een wettelijke norm een andere milieucontour alsnog aanvaardbaar moet worden geacht".
Wij zijn in de toelichting op zoek gegaan naar wat er met 'een andere wettelijke norm' werd bedoeld, maar hebben niks gevonden. Welke wettelijke norm wordt hier bedoeld? En in hoeverre wordt daarbij rekening gehouden met de belangen van onze verenigingen? Het is onduidelijk. Dit schept onbeperkte mogelijkheden voor het gebruik van de wijzigingsbevoegdheid. Zoek een wettelijke norm op waaraan wordt voldaan en de milieuzone kan worden aangepast, zo lijkt het ons. Natuurlijk moet er dan een procedure worden gevolgd waarin een belangenafweging kan plaatsvinden maar die afweging had de raad vooraf bij de vaststelling van het bestemmingsplan moeten maken op basis van gedegen onderzoek. Nu zijn wij als verenigingen overgeleverd aan een afweging die door het college wordt gemaakt bij het opstellen van een wijzigingsplan. Met eigen interpretaties van dat college en zonder enige begrenzing vanuit het bestemmingsplan. Dit leidt tot rechtsonzekerheid voor onze verenigingen. Wij zullen er op moeten kunnen rekenen dat wij onze sportvelden en kantines ook op de lange termijn kunnen blijven exploiteren zonder al te veel beperkingen. Beperkingen die in de huidige situatie acceptabel vinden door afstand tot omliggende woonbebouwing.
Wij denken dat dit argument wordt ondersteund door de volgende uitspraken van uw afdeling:

> Uitspraak 6 maart 2013, 201205273/1/R2 (Putten)
> "Mede gelet op de rechtszekerheid van belanghebbenden dient in een wijzigingsbepaling in voldoende mate te worden bepaald in welke gevallen en op welke wijze hiervan gebruik mag worden gemaakt. Een op artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wro berustende wijzigingsbevoegdheid dient derhalve in deze beide opzichten door voldoende objectieve normen te worden begrensd."
>
> Uitspraak 11 januari 2012, 201006685/1/R1 (Naarden)
> "Mede gelet op de rechtszekerheid voor belanghebbenden dient in de wijzigingsbepaling in voldoende mate te worden bepaald in welke gevallen en onder welke voorwaarden hiervan gebruik mag worden gemaakt. Een op artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder a, berustende wijzigingsbevoegdheid dient derhalve in deze beide opzichten door voldoende objectieve normen te worden begrensd....."
> "...Evenmin is duidelijk onder welke voorwaarden toepassing kan worden gegeven aan de wijzigingsbevoegdheid van de planregels. Gelet op het vorenstaande is wijzigingsbevoegdheid 5 niet door voldoende objectieve normen begrensd."

Tot slot
Wij verzoeken u op grond van het bovenstaande om het gedeelte van het bestemmingsplan Brinkhorst dat is gelegen binnen de 50-meter zone, te vernietigen.
Mochten wij hierbij in het gelijk worden gesteld, dan verzoeken wij u de gemeente te veroordelen tot betaling van onze proceskosten.

Hoogachtend,
De besturen van Tennisvereniging Moordrecht en Korfbalvereniging IJsselvogels,

Voorzitter TVM,	secretaris TVM,	Voorzitter IJsselvogels,	secretaris IJsselvogels
A.H. de Jong	R. de Jonge	H.J. Bos	J. Bleijenberg

p/a Ooievaardreef 37
2841 PA Moordrecht

1 bijlage

Citaten uit uitspraak Raad van State tennispark Delft (ABRS 200500005/1):

1. "2.5.3. Het college van burgemeester en wethouders heeft het rapport "Rapportage lichtonderzoek tennispark wedstrijdverlichting" gedateerd juni 2003, kenmerk KO.V0190-02-001.R01, overgelegd met daarin gegevens over de te verwachten lichtoverlast en geluidhinder. In dit rapport staat dat de lichthinder tussen 7.00 uur en 23.00 uur blijft binnen de normen zoals deze luiden in de door de Nederlandse Stichting voor Verlichtingskunde opgestelde richtlijnen voor de toetsing van buitenlichtsituaties voor sportterreinen. In het rapport wordt geadviseerd de verlichting na 23.00 uur uit te schakelen in verband met een overschrijding van deze normen.

   In het rapport staat verder dat met name bij de dichtstbijzijnde woning geluidhinder wordt ondervonden. Met de plaatsing van een geluidscherm van 3 meter hoog en ongeveer 30 meter lang, extra geluidwerende maatregelen aan de gevel van deze woning en het in overleg met de tennisvereniging zoveel mogelijk gesloten houden van de deur in de zuidelijke gevel van de kantine ten tijde van rustige muziek is de geplande woningbouw volgens dit rapport goed mogelijk."

2. "Gelet op het voorgaande is niet afdoende gemotiveerd om welke reden kan worden afgeweken van de in de VNG-brochure genoemde afstand van 50 meter. Voorts is niet gebleken van een afweging van de belangen die zijn gediend bij de bouw van twee woningen op deze plaats tegen de belangen die daardoor worden getroffen. In dit verband is niet gebleken dat de gevolgen voor de bedrijfsvoering van appellanten zijn afgewogen, nog daargelaten dat niet is bezien of de beperkingen voor het bedrijf in redelijkheid uitvoerbaar en handhaafbaar zijn. Nu daarnaast in verband met de milieuhinder vanwege het tennispark en met name de geluidhinder vanwege de aanwezigheid van een kantine met terras(sen) in de nabijheid niet aannemelijk is dat binnen een afstand van 50 meter een aanvaardbaar woon- en leefklimaat in en bij de woningen kan worden gewaarborgd, heeft verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plandeel niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening."